

Het Sliedrechts Dialect (635)

Uit Mijntjies dagboek (8)

Een hortie geleeje wazze me in Mijntjies dagboek gekomme bij een weduwe mè vijf kaainder. Die wazze netuurlijk nie veul gewend, die atte de klokhuize van Mijntjies soms nog op. Die weduuvrouw mos zellef, voor de kaainder en d'r aage, d'r brôôd verdiene. Dà dee ze deur 'naaies' te geve, naailes, aan maaisies die zô van school kwamme. Ze mosse zellef een stoel en een stoof meebrenge én vijfendertig cente. Dan zat 't huisie vol mè kaakelende maaisies en as 't haalef acht was, mosse ze zellef d'r aage stoel en stoof op mekaor zette. Zô mos die weduwe voor d'r huishouwe waareke. Mijntjie gong wel is med êên van de kaainder mee, die kon dan bij een rijke heer saeterdas vijf gulde haole. Vaste uitkeringe wazze d'r toe nò nie voor aareme weduuvrouwe. En in de winter mos bij heur toch ok de kachel brande, hee.

Brandewijn

Sommige weduuvrouwe gonge ok uit baokere, dat wazze de ouwe baokers. Tege de tijd dat 'r een beebechie op komst was, kwam de baoker kijke of aalles in huis was. Een fles brandewijn hoorde ok bij de uitrusting, en een flessie slaioolie, en flink wat dikke loiers. As de baby dan gebaokerd was en in de pak gedaen, kon die werempel al staon! Bôôze tonge zeeje dat de baokers zellef ok van de brandewijn gebruikte. Mor dat wazze scheldtonge. De kraomvrouwe kreeg ok 'n flinke scheut in d'r geklopte aaichie om op te knappe, dan kon de baoker netuurlijk nied achterblijve.

Truggekomme

De maertse boie van 1908 kwamme d'r al weer aan en veul grienduile wazze al weer thuis. Mijntjies grôôte broer Pieter hà saeterdas z'n maaisie thuisgebracht en kwam om haalef tien binnestappe. In 't gangchie riep tie al: "Ik ben Blaauwbaerd tegegekemme!" Hij kwam binne en wie zat daer bij vaoders aan de taofel? Nie Blaauwbaerd! 't Was ome Jan, een broer van vaoder Kees. Hij was jaere geleeje naer Amerikao gegaon mè z'n gezin. Nou was tie weduwnaer mè zeuve kindere en nou had tie 't gunterwijd nie langer kanne uithouwe. Op doktersadvies was tie as waarekend passezjier naer z'n geboorteplaets truggekomme. Dat was een onverwachte blijdschap! De broers omhelsde mekaor. Mijntjie lag in 't hoeksie van de bedstee achter de gerdijntjies en wier d'r wakker van. Ze zee toe de eerste ontmoeting van de twêê broers verbij was: "Ik hê nog gêên zoen gehad!" Nou, ze wier uit de bedstee gelicht om ok een zoen te incasseere, mor ze griezeld d'r van. Ome Jan bleef slaepe, Moeder Dirksie mos t'r mor 'n pleksie voor maoke. De kaainder mosse mor wat inschikke en zôdoende bleef ome Jan drie maonde lozjeere, wà moeder Dirksie aamel mor weer goed vong. 't Kon gewoon nied anders, vong vaoder Kees ommers.

Lêêperd

As t'r gegete wier, dan zat ome Jan z'n baerd mè z'n vingers te kamme, om de kruimels d'r uit te haole. Nou, Mijntjie hê nooit meer om een zoen gevroge, ze keek wel uit! Ja, vaoder Kees kreeg in die tijd nog put in een griend, dus gong die voor 'n week weg. D'n ome uit Amerikao gong toe op bezoek bij andere kennesse van

vroeger en ze kwamme hum ok wel is opzoeke. Eên zô'n kennes wier deur de ouwe Brijhappers Rook den Bobberd genoemd. Hij was 'n man van de gezelschappe, die de kaarek veuls te licht bevonge hadde. Hij verwachtte dad ome Jan, net as hij, z'n schaepies wel op 't drôôge had, veraal omdat ie uit Amerikao kwam. Hij vroeg aan ome Jan hoe grôôt z'n land was in Amerikao. "Wel" zee ome Jan, "vijf kwertier hè je nôôdig om d'r omheene te lôôpe."

Bosse

Moeder Dirksie lachte in d'r vuisie. Zij had ommers ome Jan z'n klere al motte verstelle en ze wazze heus nie zô best. Ome Jan was een lêêperd. Je kon ommers rondjies blijve lôôpe om ie land. Dirksie mos nog is lache. Ome Jan hà verteld aan bekendes dà z'n broer naer de 'bosse' mos om te waareke. 't Woord 'griende' wis tie nie meer. Afijn, nae drie maonde wier d'r afschaid genome en moeder Dirksie was t'r gratis lozjee weer kwijt. Hij hà z'n geboortedurrep truggezien en was weer naer Sturgis in Michigan truggegaon. Een aandere keer hore me wel is wie daer ok nog is naer toe gegaon is.

Onze hartelijke dank weer aan Mevr. B. v.d. W., die ons de verhaole van d'r moeder beschikbaor stelde!

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôôme van de femilies Bakker (nieuw) en Sprong in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêel veul fotochies van Slierecht...